

още ми вдъхваше най-сладкитѣ чувства. Колко пжтя гласътъ ѝ, навитъ отъ меланхолия, ме размиваше! Като ме бѣше ядъ на низостъта и на неблагодарностъта на хората, разяравахъ се противъ тѣхъ, мразяхъ цѣлъ свѣтъ, и сѣ гласътъ на Магдалина ми напомнюваше снисхожденьето и смиляванъето.

О непозната грѣшнице! Дано Богъ ти олеghi о-сжжданъето! или, каквото и да е наказанъето, което ще ти даджтъ, дано намѣришь у него само едно по-каянье, което да те направи да живѣешъ и да умрешъ залюбена отъ Господа! Дано Богъ направи щото ония дѣто ще те познайтъ да нѣматъ за тебе освѣнъ почетъ и смиляванъе, които ми ти вдѣхнѣ, на мене, който не те познахъ никоги! Дано възбу-дишь въ душята на ония, които ще те видятъ само чувствата на съземанъе, тишината, любовъта къмъ доброто и увѣренъето у Бога, както направи и съсъ мене, който те обичяхъ и не те никоги видѣхъ! Мо-же да сжмъ се измамилъ като те бълнувахъ хуба-вица на тѣло; нѣ душята ти, увѣренъ сжмъ, бѣше добра. Говоренъето на другаркитѣ ти бѣше дебелашко, твоето бѣше благо и срамежливо; тѣ хуляхъ, а ти благославяше Господа; тѣ се карахъ, а ти умирява-ще караницитѣ имъ. О! ако би нѣкой да простре ржка къмъ тебе да ти помогне противъ безчестието; ако би да ти стане великодушень добродѣтель, ако би да ти обърше сълзитѣ, нѣка бжде утрупанъ съсъ благословни, той, и дѣцата му, и дѣцата на дѣцата му!

Тъмницата ми опираше до тъмницата на нѣкои мжже, и имъ човахъ и разговоритѣ. А пакъ, мѣжду тѣзи затворници имаше единъ дѣто господаруваше надъ сичкитѣ: нѣ че да дължѣше за това прѣимж-чество на ражденъето си; а защото, дързостень на